

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 26 Ianuarie

Din cele ce ne spun diarele vieneze și din Budapesta tot Taaffe, locțiitorul din Tirol, ar fi cel chemat pentru compunerea cabinetului celui nou în Cislaitania. Foile oficiale susțin cu toată puterea, că constituțiunea, cum este, venind Taaffe la guvern nu va suferi nimica. Conced că o partidă constituțională (verfassungstreue) astăzi nu există, dar dic, tot oficialele, că Taaffe are să constituie nu numai cabinetul, dară și o partidă constituțională în țările cislaitane. Lucru întors și pe dos. Pe când în țări constituționale partidele cele mai puternice au să dea din sinul lor guvernele, în Cislaitania a ajuns treaba, ca să vină un guvern, să formeze din fracțiunile parlamentului o partidă.

Dar dacă guvernului nu i succede a forma partidă, cu cine va guverna? Din ziua cea dintâi va da de greutate neînvins și va fi silit sau a se retrage, sau a trimite parlamentul a casă și a apela la alegători.

În cazul din urmă, care este mai probabil decât cel dintâi, oare se va mai gândi ministerul Taaffe la învierea partidei așa numite constituționale, sau va urma aplecării sale personale, căror, ca aristocrat conservativ, este mai apropiat decât experimentărilor zadarnice din timpul Auer-sperg, la cari Cislaitanii privesc cu multă neîncredere. Privesc cu neîncredere, pentru că ei văd, că tot ce s'a făcut până acum, a fost pentru a lua asupra sarcini și a înlesni Maghiarilor drumul la hegemonia în faptă.

Oficioasele strigă din resputeri, că ministerul Taaffe are să păstreze trecutul constituțional intact și că nici o schimbare esențială nu va urma din schimbarea persoanelor în ministeriu. Se poate; dar nu ne vine a crede, că Cislaitanii, vor fi mulțumiți să plătească mereu și în viitoriu, pentru ca alții să poată domni.

Se vedem cabinetul odată constituit și să i vedem programa și atunci de sigur în Budapesta vor glăsuși astfel organele guvernului, de cum glăsuiesc astăzi.

Se va păre că nu sîntem patrioți buni când reflectăm așa cum reflectăm. Se poate; dar nu sîntem noi de vină. Pentru că guvernul nostru au știut să aducă lucrurile acolo, încât cu concetățenii lor de acasă s'au stricat cu mult mai înainte de cum s'au stricat cu companiștii lor de odinioară. Acum dacă aceștia s'au săturat de economia companiștilor lor în domnie, se va pute cineva mira, că nici nouă nu ne poate plăcea monopolul patriotismului încât și noi nu avem parte decât de sarcini. Cause egale produc efecte egale. Nu noi sîntem de vină când ne displac efectele, pentru că sîntem nevinovați la cauze.

Revista politică.

Sibiu, în 26 Ianuarie.

Camera Ungariei se ocupă cu desbaterea proiectului de lege despre împrumut. Insuși referentul comisiunii financiare Alecsandru Hegedüs a trebuit să recunoască, că lipsa ficsării cursului pentru rentă este o mîncare a proiectului. Însă, dice el, „trebuie considerat, că aici este vorba despre o operațiune combinată de credit și la o hîrtie ipotecară poate varia deodată cu suma și cursul”. Ministrul de finanțe contele Szapáry susține, că normarea cursului pentru împrumutul de față ar fi o scîdere. Alecsandru Bujanovics, unul din membrii, cari a înșinat în comisiunea financiară un vot separat în contra hotărîrii comisiunii, susține acest vot. Motivele din care el este în contra proiectului le află în însuși proiectul. În interesul controalei condițiunile trebuie să fie cunoscute: aceste însă nu se pot vedea din proiect. Se cere nu-

mai o plenipotență generală ca ministrului se i fie iertat a zălogi bunurile sau a contracta o datorie flotantă de 33½ milioane — așadară bani cu orice preț. Sub astfel de împregiurări o controlă este imposibilă și o asemenea procedură este menită a sguduî creșterea statului. Lumea capitaliștilor nu va primi aceasta favorabil, dacă se dă numai o plenipotență generală, ca ministerul se facă ce va voi. Aceasta aduce aminte de omul, care în mod ușor face datorii și numai întreabă ce costă banii. Ignat Helfy face ministrului imputări, că n'a clarificat situațiunea financiară a țerei. Față de acest proiect este greu a păstra sânge rece. El respinge proiectul, care este un atentat cătră constituționalism. Contele Melchior Lónyay mai ales din trei motive este în contra proiectului și anume: se cere un credit pentru sume nevotate încă; se cere contractarea unui împrumut fără limitarea cursului; programul financiar al guvernului este necunoscut. „În cei patru ani” dice contele Lónyay, „de când d. Tisza se află în fruntea guvernului, bunăstarea obștească a decăzut; apatia se răspîndesc tot mai tare.” Și August Pulskey este în contra proiectului. În sfîrșit a vorbit ministrul president Tisza, adresându-se mai ales cătră aserțiunile contelui Lónyay.

Reconstruirea cabinetului din Viena n'a progresat cu nici un pas. Toate scirile adevăresc faptul, că Taaffe până acum n'a ajuns în poziție a forma un ministeriu parlamentar; chiar și aflarea unui ministru pentru Galizia întîmpină greutăți mai mari, decât se puteau aștepta. Grocholski a declarat, că voescă a se retrage cu totul, Dunajewski refuză a primi un portfoiu. Possinger pretecestează starea sănătății sale.

O depeșă de astăzi a diarului „Pester Lloyd” ne vestescă, că nota României, în cauza certelor de hotar cu Rusia a sosit la Viena.

În aceasta notă România declară, că nu mai poate aștepta după ficsarea graniței între Bulgaria și Dobrogea și a ocupat acea localitate de hotar care s'a declarat de atare de majoritatea comisiunei europene. Provoacă Rușiei a deșerta Arab-Tabia, nu se va da ascultare din partea guvernului român. Correspondentul lui „P. L.” adauge, că puterile, mai ales Austro-Ungaria recunosc atitudinea României de îndreptățită și cred, că până nu se va stipula o altă convențiune, Românii se rămînă în Arab-Tabia.

Jules Grévy a pîșit înaintea camerilor cu nunțiul seu. Precum ne spune o depeșă dela Paris sosită astăzi nunțiul noului president accentuează, că guvernul va îngriji pentru susținerea păcii, siguranței și încrederii; el va aplica legile în mod liberal, și în îngrijire pentru înștiințările țerei va conserva onoarea și interesele armatei, va păzi, ca funcționarii să nu fie inimiți și insultatori ai republicei; în sfîrșit va susține relații bune cu străinătatea pentru a consolida pacea obștească. Monitorul francez publică lista noului ministeriu, care este compus în următorul chip: Waddington externe și presidiu, Marcère interne și în mod provisoric cultele, Leroyer justiția, Say finanțele, Ferry instrucțiunea, Gresley resbioiul, Laureguiberry marina, Freycinet lucrări publice și Lepère comerț.

În camerele italiene se continuă desbaterea asupra politice externe. În ședința de alaltăieri a vorbit ministrul president Depretis. În vorbirea sa amintescă și despre România și dice: România în faptă a devenit independentă îndată ce a încetat a fi un vasal al Turciei. Este necesar, că articolul tractatului dela Berlin, care dispune egalitatea tuturor cultelor în România, să se execute; dar nu trebuie uitat, că România prin curagiul seu și a câștigat un drept pentru autonomie și că Ro-

FOIȚA.

Esposițiunea dela Paris.

VII.

Din Paris până la Strassburg.

Țara franceză. — Prin nordul Franței: valea Marnei și Champagne; canalul Marne-Rin, valea Moselei și Nancy. — Poporul și pămîntul francez: industria, comerțul și economia rurală. — În Alsacia-Lotharingia: Strassburgul, esteriorul seu, piața lui Gutenberg și a lui Kleber, Domul, orologiul astronomic, mauseleul lui Mauriș de Saxonia.

(Urmare).

Aproape de piața lui Gutenberg, „am alten Fischmarkt,” vedem pe pîretele unei case vechi o tablă de marmură, a cărei inscripțiune ne spune, că aci a petrecut Gôthe între 1769—1771.

Eșind de aci intrăm într'un cerc de piațe ce încungiură „Domul de Strassburg” (Strassburger Münster) și aci vedem mai multe edificii moderne, anume: „Castelul”, odinioară reședința episcopescă iar acum universitate provisorică, apoi lyceul imperial și posta centrală. Interesant este un edificiu vechiu și înalt de lemn „das Baldsche Haus” ce trece de cea

mai veche casă din Strassburg și pe portalul ei poartă numărul anului 1469.

Cât privesce, „Domul” trebuie să recunoaștem, că acesta este un op de rangul prim în arhitectura creștinească. Tradițiunea spune, că pe locul domului deja Celții aduceau sacrificie lui Heseus, adică zeului lor de rebel, iar mai târziu Romanii ridicară tot aci un templu dedicat lui Marte.

Mai multe biserici ce urmară pe rînd acestui templu roman deveniseră prada focului și fulgerului până ce în 1015 se puse fundamentul la Domul de astăzi, a cărui fațadă și turnuri se construiră abia prin secul XIV de Erwin de Steinbach, cel mai celebru architect din evul mediu. În anul 1870 domul a suferit foarte mult, pentru că bombardarea germană demolase multe statue și o parte din turn, iar grantele aprinseseră și nimiciseră frumosul coperiș de cupru.

Astăzi toate părțile sînt iarăși reconstruite și domul minunat ni se arată în toată pompa sa veche.

Fațada, ce este un cap de operă al arhitecturii gotice, e împărțită în trei portale gigantice decorate cu o

mulțime de sculpturi fine. Sculpturile ilustrează plastic învîțăturile bisericesci și în perfecțiunea artistică emulează cu Notre-Dame în Paris, iar în frumseță întrec cu desăvîrșire domul St. Stefan în Viena. Turnul nordic este complet și are o înălțime de 142 m. prin urmare este cel mai înalt turn din Europa; iar turnul sudic este încă necomplet și termină într'un plateau, de pe care avem cel mai estins prospect asupra orașului și împregiurimii sale.

Asemenea și interiorul domului, prin majestatea imponentă a încăperii mediane precum și prin armonia perfectă a părților sale, face asupra noastră o impresiune de tot sublimă. Dintre toate ne atrage atențiunea frumseța picturilor roșei și ferestrelor colosale, apoi fineța sculpturii în lemn a amvonului, grandiositatea organelor, imponenta corului și alte multe detaiuri, ce nu le mai amintesc, pentru că avem se ne ocupăm cu o minune, adică cu orologiul astronomic, ce se află în capela sudică cea mare.

„Orologiul astronomic”

este cel mai memorabil cap de operă al mecanice seculului nostru, are preste tot forma unui altariu înalt și s'a construit în 1838—1842 de prof. Schwingue. Partea inferioară a orologiului consistă din trei despărțăminte.

În mijloc vedem un glob ceresc, ce e întocmit pentru lățimea geografică de Strassburg și notifică în fiecare zi cursul stelelor. Deasupra globului se află un cîlindariu etern în forma unui anel mare, ce arată sîrbătorile mobile și în fie-care an se regulează de sine pentru 365 sau 366 de zile. În centrul acestui anel vedem un disc, ce ilustrează întunecimile de soare și de lună, pe când de o latură Apollo arată cu o săgeată datul și numele Sîntului fie-cărei di, iar de ceialaltă latură stă Diana, deîta noaptei.

Despărțământul stîng conține un mecanism, ce arată calcularea bisericăscă a timpului, iar cel din dreapta înfățișează adequitățile soarelui și lunii.

Deasupra cîlindariului etern ese dintr'o nichii în fie-care zi deitate dîlei respective; așa de e. astăzi, fiind Duminecă, vedem pe Apollo într'o tră-

mâinii aparțin vechiei familii latine. Ministrul president crede că în curând aceasta cestiune va fi hotărâtă.

În cât privește starea lucrurilor pe peninsula balcanică este greu a afla adevărul. Scirile ce le răspândește telegraful în lume sunt așa de varii încât una desmințesc pe cealaltă. Astăzi „Pol. Corr.” colportează scirea, că consiliul ministrilor din Constantinopole a încuviințat tractatul de pace turcesc-rusesc. Nu ne am mira dacă mâne diarele oficioase ar trimbița, că încuviințarea acestui tractat are să urmeze în curând. Rusia cu o mână subscie tractate de pace și cu cealaltă concentrează trupe la Adrianopole iar mandatarul ei principele Donducof subminează Bulgaria și prepară toate pentru a fi gata, când se va da signalul.

Francia și România.

„Republique française” scrie următoarele:

Am semnalat, acum două zile, faptele ce s'au petrecut în Dobrogea și care sunt cu totul în onoarea Românilor. Modul cum s'a dat dreptate nefericiților Musulmani din acea țară este din cele mai laudabile în el însuși; dar în ochii nostri el are un merit special, pentru că demonstrează oamenilor celor mai preveniți, că în România domnesce un spirit de adevărată toleranță. Când vedem pe Turcii și pe Tătarii mahometani din Dobrogea tratați cu atâta caritate și echitate, cum am mai pute pune în îndoială firma rezoluțiune a guvernului din București de a face ca Israelii să beneficieze de stipulațiunile tratatului de la Berlin în favoarea libertății de conștiință? De aceia, stăruim a spune că a refusa mai mult timp de a acorda ministriședintî pe lângă principele Carol ar fi o adevărată nedreptate din partea puterilor europene, și pe lângă aceasta ar pute fi și o greșală. Întărziând mai mult a recunoaște diplomaticesce independența României, ne spunem foarte de a isbi simțământul național și de a face să se aleagă pentru revisuirea constituțiunei o cameră rău voitoare pentru comunitatea ebraică din România. Este dovedit, că acum opiniunea publică română nu îi este ostilă; ea nu reclamă alt ce-va de cât garanții în contra introducerii subite în națiune a câtor-va sute de mii de Evrei polonesi și ruși, lacomi de a se bucura de drepturile de cetățeni români, dar dispuși a nu primi și sarcinile. Am spus cât de puțin interes merită această categorie de indiviți, pe când adevărații Israelii

sură cu două roate și cu patru cai, iar mâne va apăre Diana etc.

O lespede ce arată numerii oarelor și după care se află orologiul propriu formează trecerea în etagiul I. Acî vedem un planetariu colosal, pe care cei 7 planete vizibili se mișcă după pozițiunile lor în giurul soarelui; iar deasupra acestui planetariu se află un ceriu cu stele, pe care sunt reprezentate fazele adevărate ale lunii.

În etagiul al II-lea sunt două nichie mari. În nichia inferioară vedem un schelet de om, ce bate oarele pe clopotul de lângă sine, iar la fie-care pătrariu de oară apare și se mișcă în giurul scheletului câte o altă figură, anume: un copil, un june, un bărbat și un moș, cari bat pătrarele respective așa cât de es. la pătrariul al treilea funcționează bărbatul. În nichia superioară se află în mijloc figura Mântuitorului, iar la sunetul oarei a 12-a es din nichie, trec pe dinaintea lui Iisus și i se închină pe rând cei 12 apostoli, pe cari Mântuitorul îi binecuvântă în deosebi.

(Va urma).

români (?) sunt demui de îngrijirea Europei. Cu toate aceste, ne temem ca o mai lungă împotrivire la dorințele atât de legitime ale Românilor se nu îi dispuie, prin nedreptatea ei, în contra întregii colonii evreiesci fără excepțiune și ca să nu se compromită cauza părții respectabile și în adevăr română (!) a comunității israelite, spre marea satisfacere a unor aventurieri puțin recomandabili.

Ciuma orientală.

Cel mai însemnat act, ce ne privește mai de aproape pre noi Ardeleni și Ungureni în cestiunea ciumei, este un decret al guvernului unguresc, publicat în „Budapesti Közlöny”. Ea-tă -1:

„Călătorilor cari vin din Rusia prin România, le-este permis a trece granița ungurească numai prin vama Oituzului și Timișului și pe la Orșova; dar numai atunci, dacă pe pasapoartele lor este adevărit din partea oficiilor imperiale rusesci, că respectivul 20 zile înaintea acestei adevărinite n'a petrecut în guvernamentul Astrachanului nici în alt guvernament rusesc bătuit de ciumă; și dacă cu privire la timpul trecut de la această adevărinită oficială nu există temerea, că în restimpul acela călătorul totuși ar fi putut petrece în un guvernament cuprins de ciumă.

„La acei călători, cari sosesc pe corabie din porturi rusesci, petrecerea pe mare este a se ține egală petrecerei în vre un teritoriu nesuspect.

„Decretul acesta intră în vigoare cu 10 Februarie a. c. și schimbarea lui se reservează pentru acel timp, când cu privire la călătorii, cari sosesc din Rusia în România, se vor executa din partea guvernului românesc măsurile preventive cele de lipsă în urmarea unei convențiuni încheiate cu delegații români.

„Cercetarea polițiană-sanitară, la locurile de trecere sus pomenite, a călătorilor care între aceea vor sosi din Rusia prin România, și desinfectarea cuvenită a bagajului lor, s'a dispus deja în 28 Ianuarie a. c. sub nrul 4632.

Budapesta, 3 Februarie 1879.”

Cu măsurile aceste, luate față cu primejdia importării ciumei prin teritoriul României, deputatul dietal Ernst Simonyi pare a nu se fi mulțumit, când în ședința din 4 Februarie ceru dela ministrul-president Tisza un cordon militar la granița Transilvaniei căci „afară de munții transilvăneni pentru noi n'ar exista nici o barieră naturală.”

Ministrul-president Tisza însă răspunse că, deocamdată măsuri așa rigoroase, ca cele propuse de Simonyi n'ar fi de lipsă; acum ar fi suficiente oprirea importului și măsurile de precauțiune dispuse. Faptul, că guvernul românesc a oprit deja, față cu Widin, importul proveniențelor rusesci, și a dispus un cordon la Prut, ar liniși mult mai mult, decât dispunerea unui cordon la hotarele noastre încă de pe acum.

Simonyi se declară mulțumit cu acest răspuns.

Motivarea ministrului-president Tisza se întărește prin o telegramă din București dto 4 Februarie de următorul cuprins:

După sciri din Widdin din 1 Februarie s'a introdus carantena împotriva tuturor proveniențelor din Bulgaria. Oficiile române au primit ordin, a pune cordon sanitar la Prut; două regimente s'au comandat spre acest scop.

Din București ne mai vine scirea (dto 4 Februarie), că delegatul medical al României Dr. Petrescu a plecat la Moscva, unde se va întâlni cu delegații austro-unguresci și germani.

Altcum scirile dela vatra epidemiei în guvernamentul Astrachan, sunt de natură, a molcomi sufletele îngri-

jate. Le înregistrăm aici precum urmează:

Petersburg 4 Februarie. Scirile din Astrachan sunt favorabile. Alaltăieri s'au întâmpat numai două îmbolnăviri în Selitrennoie și epidemia nu s'a mai lătit de loc.

O telegramă oficială din Astrachan dto 3 Februarie raportează: În Wetlianca și împregiurime nici un bolnav.

În Selitren și în porturile învecinate se află șese bolnavi, între acestia doi de curând îmbolnăviți. Epidemia până acuma este tot încă localizată în districtele închise prin carantena. Epidemia perde din vehemența sa.

Petersburg 5 Februarie. Alaltăieri în districtele cunoscute nu s'a ivit nici o îmbolnăvire nouă.

Cu cât astfel scirile dela vatra epidemiei sunt liniscitoare, cu atât mai îngrigitoare par a fi scirile, ce ne vin din părțile Turciei ocupate de Ruși. „Rusky-Mir”, cunoscută foaie rusească, capătă scirea din Adrianopol (dto 30 Ianuarie a. c.), că între trupele rusesci de ocupațiune din Rumelia de ost a izbucnit o boală primejdioasă, de carea sunt cuprinși deja vre-o câteva sute soldați.

Primejdia importării ciumei prin trupele rusesci amenință cu deosebire României, dar apoi și monarhiei noastre. „Pester Lloyd” se exprimă în privința aceasta în următorul mod: În timpul mai recent România a luat măsuri serioase, pentru a scuti teritoriul principatului de ivirea ciumei. Guvernul principelui Carol în adevăr dovedește toată privegherea și energia. Este însă foarte îndoielnic, dacă, având în vedere viul contact între Rusia și România, ce pe lângă aceea se potentează prin trecerea continuă a trupelor rusesci, se va pute executa o strictă separație în înțelesul sanitar.”

Cea mai nouă scire, într un cât privește primejdia ciumei, aduce o telegramă din Triest dto 6 Februarie: Vapoarele Lloydului, ce au sosit astăzi din Constantinopol în Triest, s'au supus unei observațiuni de 24 oare.

În urma unei boale suspecte în Sanicova lângă Hanthi oficiul marinar din Triest a dispus aplicarea măsurilor prescrise de contumație împotriva proveniențelor din toate porturile turcesci ale mării egeice.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Budapesta, 5 Febr. n. Voiam să scriu ceva despre vestitul proiect al d-lui Trefort. Dar vedând că l'ați luat la răfuială dv. a casă — și mai bine. Proiectul este un *signum exclamationis* de desperare a guvernului și o dovadă de genialitatea ce domnesce în cabinetul ung. al instrucțiunei. Se pare că dl Trefort confundă când face proiecte de lege pentru instrucțiune economia națională cu învățământul; iară mâna cea dreaptă a lui din cabinet de bună samă gândește la predicile calculate pentru Slovaci protestanți doritori (?) de a se face *uj magyari*.

Când am dis că proiectul este un *signum exclamationis* de desperare, n'am înțeles ceea ce înțelege opozițiunea însetată de ași proba talentele la guvern. Ea n'ar face mai bine ca guvernul actual. Tisza din opozițiune a venit la guvern, dar a venit ca să dovedească ce putere fermecătoare are guvernul, putere fermecătoare, care schimbă principiile și vederile oamenilor să nu'i mai cunosc. Actualul guvern n'are dar temere de opozițiunea din dietă, căci el scie cine l susține; se teme înse de finanțele țerei și vrea să tragă o ață unsă cu miere printre buzele maghiarismului ca săși uite de amărăciunea deficitelor și de

urmările acestora. Nu mai încap înse îndoială, că mierea e foarte subțire pe ață și buzele maghiarismului nu se vor amăgi îndelung. Finanțierul nostru, într'un moment de uitare de sine, a scăpat nisce cuvinte, care cumpănesc mai mult decât o sută de proiecte de maghiarizare. Finanțierul Wahrman, spre marea indignațiune a partidei guvernamentale și spre marea durere a țerei, a spus că hărțile noastre de preț sunt amenințate de un greu esamen. Wahrman nu scie de glumă. El calculează cu cifre și aceste sunt mai neîndurate decât proiectele, cari năzuiesc a înmulți abcedarele maghiare în scoalele elementare din Ungaria. Abcedarele în spe a le dlui Trefort nu vor împuțina procentele pentru acoperirea cametelor după datoriile statului.

Altă pacoste ne face să uităm de proiectul „plin de fericiri” al dlui Trefort. Este ciuma cea neagră, din Rusia care și dacă ne va feri Ddeu de ea, ne va mai mânca vre-o câte-va milioane cu anchete și cordonuri la marginile împărăției; și apoi îndeplinirea misiunii celei mari în Orient. După faimele ce cerculează Novibazarul va cere jertfe mari și cine scie cum va fi și în Bosnia, unde de pe acum se arată pe alocurea în unghiuri mai depărtate și mai ascunse semne de insurecțiune.

Mare durere de cap ne fac și Cislaitanii. Acolo, dincolo de Laita, este o ferbere, din care nu scie nimenea ce fertură are să ese. Nemții nostri s'au săturat de heghemonia noastră; dar nu sciu cum să se scuture de ea. Caută în dreapta cantă în stânga să afle o mul pentru operațiunea cea grea. La noi își fac oamenii curagiu, numai cât curagiul prea seamănă a frică.

Apropos de proiectul lui Trefort. Auđim, și cu plăcere, că o deputațiune cu Metropolitul și cu capii dieceselor sufragane din metropolia gr. or. română în frunte are să vină aicea ca să protesteze contra proiectului. Din o scrisoare privată dela Arad aflu, că în deputațiune va fi Archimandritul N. Popa, Alesandru Mocioni, Cosma și alții. Nu ne facem ilusiuni, dară ne pare bine că interesul pentru cauzele noastră naționale nu s'a răcit încă să nu se mai întreprindă nimica în favorul.

Budapesta, 21 Ianuarie 1879

Diua de 25 Ianuarie 1879, va rămâne memorabilă pentru publicul român din Budapesta, pentru că în aceasta zi sa celebrat parastasul pentru ilustra doamnă Ecaterina Mocioni cu o solemnitate mare, la care a asistat întreg publicul român de aici. După finirea parastasului publicul a luat parte la ședința comemorativă, arangiată de către stipendistii familiei Mocioniane. Ședința nu se începuse încă până ce trei sale ale Otelului Național erau pline de stimătorii ilustrei decedate.

O impresiune plăcută făcea asupra publicului un statuariu postat în sala din centru, pre care se afla aședat portretul ilustrei defuncte Ecaterina Mocioni fiind incongiurat de o cunună verde, statuariul mai era decorat cu o cunună de laur cu inscripțiunea „Ilustrei Doamne Ecaterina Mocioni de Foen, în semn de reverință din partea stipendistilor.”

La 1/2 oare Traian Barzu prin o cuvântare bine simțită, arată meritele ilustrei decedate, și mai ales față de tinerețea lipsită de mijloace; mulțămesc publicului pentru interesul arătat față de aceasta serbare națională; și în fine roagă familia Mocioniană spre a trimite cununa, ca un mic semn de devotament al stipendistilor, la locul unde zac rămășițele fericitei și neuitatei matroană.

Biografia ocațională, compusă, și cetită de George Crenicean, a fost deamă de titlul ce'l poartă, năsuința

autorelui de a arăta numeroasele binefaceri, ce ca din un izvor nesecav se revărsau asupra națiunii, a fost încoronată de succesul cel mai strălucit.

La locul al treilea Alecsandru Mihailoviciu, a declamat poezia intitulată „La moartea Ecaterinei Mocioni” carea a produs o impresiune adâncă în inimile celor prezenți, ceea ce n'a fost surprindere, pentru cei ce au cunoscut talentul declamatorului.

După aceasta Traian Barzu a cecit disertațiunea sa intitulată „posițiunea socială a femeilor.” În disertațiunea aceasta, autorele arată soarta femeilor la diferite popoare, și în diferite epoci; trecând la misiunea sublimă a femeilor disertantele dice:

Cea mai sacră misiune a femeiei este a forma familia. Ceea ce istoria ne prezintă mărime și victorie, ce ne stăruie admirațiune, ce ne inspiră putere și curaj este legat de numele bărbatului; din contră ce e blând, ce temporează, nobilează, consolează și fericesce este reprezentat prin femeie; întreaga fericire și are basa în uniunea și conlucrarea acestor doi factori; ori ce altă ramură a fericirii, carea nu crește pe acest trunchi, este o fericire, carea nu poate da îndestulare și odihnă.

Disertațiunea aceasta interesantă, a cauzat mare plăcere publicului.

În fine corul societății prin înțonarea cântului „Gintea Latină” au rădicat la punctul de culminațiune succesul acestei ședințe.

Publicul s'a îndepărtat pre deplin mulțumit, ceea ce a dovedit prin aplauzele vii.

Zelul, și simțul nobil de gratitudine, ce a dovedit arangiatorii acestei ședințe, merită toată lauda. Deie ceriul să afle mulți imitatori!

Un oaspe.

Varietăți.

* (Necrolog). În 20 Ianuarie c. v. a repausat în comuna St. Mihály com. Torontál, veteranul preot Alecsandru Scumpie, carele a servit la altariul Domnului 41 de ani. Osăminte la repausului a fost petrecute de către întreaga comună până la cimiteriul din loc, unde fură depuse spre odihnă eternă în 21 l. c., lăsând în doliu pre soția sa iubită, pre fiica sa și pe ginerele seu preotul George Cartarescu. Durere însă, prelângă toate că preoții de prin comunele învecinate a fost invitați pentru de a da ultimul onor confratelui lor, totuși nu a participat, afară de doi preoți unul din Nicolințul mare, Antonie Popoviciu, celalalt din St. Iános Ioan Pop. Neagoe.

* (Moda la balul de curte din Viena). Ca și în anul trecut, toaletele de bal ale femeilor se disting printr'o pompă mare, împreună cu eleganță. Robele sau din brocat întrefesut cu aur ori argint sau din stofă grea de mătăasă ori atlas. Coadele sunt peste tot lungi precum cere eticheta curții. Garnitura din dantelă de mătăse sau de Brussel; în parte ghirlande de flori. Frizurile simple, cum erau de modă și în anul trecut, s'au purtat și în anul acesta, de preferență. Gâteala capului și a grumazului o formau diademe și colieturi (salbe) mai cu samă de briliante. Toaletele fetelor se distingueau din contră printr'o mare simplicitate.

Robe ușoare de tiul sau gaza, cu o garnitură de ghirlande de flori, sau tufie arangiate cu gust. Gâteala capului o înlocuiau svete de flori modeste. În fine mai amintim, că roba strinsă pe trup, care marchiasă formele atât de viu și de fermecător, încă n'a cedat modei așteptate, cu toate atacurile violente ale scriitorului german Vischer.

* (Un perceptorat zălogit). Perceptoratul ung. din Timișoara a vândut pentru o restanță de dare unui țeran mobilele prin execuție. Țeranul nefiind datoriu aceasta restanță a înprocesat pre perceptoratul pe calea civilă și miruind procesul a cerut contra lui execuția, carea s'a dus în îndeplinire prin zălogirea casei de dare.

* (Păziți copii!) Cetim în „Resboiul” din București următoarele. Un băiat de 10 ani al unui înalt funcționar din Berlin simțea de cât-va timp nise dureri vii la limbă. Durerile creșeau și s'a format o umflătură pe vârful limbii, încât i se inflamă toată gura, și deabia putea se mânca ceva nefericitul copil.

Din nefericire părinții lui au fost într'o călătorie, și servitorii nu se turburau de starea bolnavului, creștând că nu este ceva grav.

Din întâmplare vine într'o di doctorul casei, pe care l rugase părinții, ca în lipsa lor să cerceteze din când în când despre copii. Găsind pe acel băiat bolnav, l cercetă îndată, și spre marea lui spaimă constată că acea umflătură era cancerul (schistos).

Cercetând mai de aproape cauza boalei, doctorul a probat, că băiatul avea obiceiul de a curăți cu limba condeiul cu care scria, și numai cerneala i a cauzat acea teribilă boală, care i va cauza curând moartea.

* (Un bun mijloc contra revoluției). Diarul din Moscova dela 12 ale curentei povesteste următorul fapt caracteristic:

Autoritatea polițienească dintr'un oraș al unei guvernii, locuit de Tătari, a inventat un mijloc ingenios pentru a potoli turburările din acea localitate:

S'a trimis un funcționar însoțit de trupe locale și câte-va căruțe. Cea dintâi căruță era încărcată cu nuele, a doua cu tărâcoape, lopăți și alte instrumente de săpat pământul, iar a treia căruță cu cosciuguri.

Sosind în fața locului și fiind întrebat, ce semnificație au acele lucruri, el a trimis răspuns tuturor locuitorilor, că dacă nu i vor preda pe capii turburători, i va bate cu nuelele până când i va omori.

Planul a isbutit minunat, căci locuitorii de frică au liberat pe cei căutați.

* (Stofe). Între multele stofe frumoase pe care ni le-a adus iarna aceasta, pechingul este mai favorit. Sub acest nume, se însemnează stofe de catifea, mătăse și lână care au dungi alternativ mate și strălucioase. Această stofă se întrebuințează pentru costume întregi, sau ca garnitură, ori drapele. Pliș, moiră vârgat mătăse pătrunsă sunt, afară de peching, stofele cele mai preferite. „Resb.”

* (Hărtia Lardy). Cel mai bun mijloc pentru a vindeca repede guturaie, bronchitele, catarrhele, astmul și în general toate iritațiunile peptului și ale gâtului, precum și durerile reumatismale sau nevralgice, sciatica, lumbago, etc., este Hărtia Lardy cu extract de ardei, a cărei aplicațiune aduce sângele la piele și schimbă astfel reul. Căldura și o viață roșetă care apare imediat și ține tot timpul cât ține aplicațiunea, sunt semnul sigur al întinsei derivațiuni ce produce Hărtia Lardy, și fără a ocașiona nici durere, nici mâncărime, nici erupțiune. 1 leu 50 cutia. „Pr.”

* (Proiectul de lege pentru deputații dietali germani după „Figaro”).

§. 1. La intrarea unui deputat în cameră făcând complimente toți deputații prezenți și sucses coada.

§. 2. Deputații înblânziți, care în decursul unei sesiuni întregi nu și au căscat gura de feliu au drept să poarte

o corfă la gură dela încheierea sesiunii începând până la începerea prosimeii sesiuni.

§. 3. Toate proiectele regimului fără nici o contradicțiune deputații trebuie să le aporțeze.

§. 4. Votarea se face în acel mod că deputații trebuie se sară peste bastonul principelui Bismarck; și care nu sare iute destul ori se împedecă acela își perde numai de cât mandatul de deputat.

§. 5. Fie-care deputat brav primesce ca decorațiune o marcă de tinichea, pe care o poartă în mod vizibil acățată de grumazi.

§. 6. În celelalte afaceri peste tot sacrosanctia reprezentanții poporului este pre deplin garantată.

* (Testamente curioase).

Comitele dela Mirande, mort la Lucques în 1825, lăsa toată averea unui pește pe care l nutrisă în timp de 20 de ani într'un mic acvarium antic. În 1781 un morar de prin impregiurimile Tuluzei scrisese astfel testamentul seu: „Instituesc pe moștenitorul meu „Fluturul”, măgarul meu cu părul roș; dar voesc ca măgarul să aparțină nepotului meu Guilom, pentru ca acesta să l țasele în fie-care di cu îngrijire și să l lese să se odihnească până la moartea lui”. Văduva lui Dupuis, don Roquemont, lăsa toată averea sa la treizeci și două mâțe ale sale și arată cu de amănuntul modul cum trebuie să li se prepare bucatele de un bun bucătar pentru dejun și prânz. Lordul Bokkey, înainte de a muri, invită ceremonios pe câinii sei în număr de cinci lângă patul seu, i instală în fotoliuri luxoase, le adresă un adio suprem, primii supremele lor lingeri ca să l desmierde o ultimă oară și i dădă suflul în labele lor! În testamentul seu el ordonă ca busturile lor să fie sculptate și puse la cele patru unghuri ale mormântului seu.

* (Oistorioară de găsece). Domnul Ioan Popescu, din calea Văcărescilor, nu scim pentru care scop, a umplut de unădi o albie cu oțet de vin și a lăsat-o în mijlocul curței, unde, între alte paseri, se plimbau și șase găsece.

Vădând albia găsecele se apropie și încep a bea din oțet care însă le-a făcut atâta rău, încât preste câteva minute au cădut ca tresnite.

Stăpâna casei începă să se vaite, vădând găsecele ei că au un asemenea sfârșit. Dar pentru a se folosi de puf cel puțin a pus pe slugi să le jumulească îndată; apoi le-a aruncat pe un maidan.

Nu trecu înse mult timp, și de odată aude în curte un găreit teribil de găsece.

Stăpâna casei aleargă la fereastră, și ce vede în curte?

Nefericitele găsece jumulte alergând prin curte și găreind de ger.

Enigma s'a deslegat însă: găsecele fuseseră numai amefite de oțet; deșteptându se în urmă nu mai puteau de frig, și găreiau cumplit până când au fost aduse într'o odaie caldă, unde vor trebui să remănă până când le va crește iar puful. „Resb.”

* (Netrebnicia Bosniacilor). De când a încetat resboiul, mereu se ivesc bande înarmate de bosniaci, care jăluiesc satele și călătorii. Fiind aceste bande de câte 50—60 capete, gendarmăria organizată în curând nu poate să i biruiască, că trebuie să ceară ajutor din partea trupelor de ocupație. Pe când însă acest ajutor sosese, tâlharii se fac nevăzuți și așa toate încercările de a i stărpi remăn aproape zădărnice.

Spre a pune capăt prin măsuri indirecte acestei stări de lucruri, guvernul a pus o pedeapsă de moarte pe capul acelora, la care vor găsi arme și execuțiunile urmate în urma acestei măsuri aspre nu sunt de loc rare, căci în vreme ce unii a vând arme, urmează a fi spânzurați, alții care îi denunță, primesc oare-care resplată. Denunțările sânt atât de comune în Bosnia, încât s'au ivit foarte multe ca-

suri, ca fiul se vîndă pe tatăl și fratele pe frate pentru un preț de câți-va florini.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 7 Februarie n. Camera a primit prin votare nomilă noul proiect de lege de împrumut cu majoritate de patruspredece voturi.

London, 7 Februarie n. „Pall-mal Gazette” comunică din Copenhagen, că ambasadorul german la curtea danesă a primit mandatul ași preda îndată hărtia de revocare.

Țeranul român.

Posiția lui în societate.

În ședința dela 16 Decemvrie a senatului (din România) unul dintre ministri mai tineri, d-l Eugeniu Stătescu, a luat cuvântul, pentru ca să susție cauza „șermanului muncitor” în deosebi față cu atacurile d-lui Vioreanu.

Domnul E. Stătescu e un om nou, intrat în ministeriu ca reprezentant al acelei junimi liberale inteligente, culte și mai pre sus de toate nerăbdătoare, ce de cât-va timp mereu stăruie să înlocuiască pe „bacecele” partidului liberal, adică unul dintre „Dii minorum gentium”, o mărime a viitorului, într'un cuvânt un om, ale cărui cuvinte trebuie se ne fie foarte prețioase, fiind-că ele exprimă vederile unui nou rënd de oameni politici, cu care va trebui se ne luptăm de aici înainte.

Ce e drept, d. E. Stătescu mai e afară de aceasta și cel mai veninos dintre toți oamenii politici din România, un om cu inima înăcrită, care nu poate vorbi fără să musce, și așa foarte adese-ori îi vine să aibă despre vre-un lucru anumit nise păreri cu totul ocașionale, și să nu dică de cât ceea ce se cuvine spre a supăra pe adversarii sei. Dară și această slăbiciune este o expresie a partidului pe care îl reprezintă, și noi trebuie să presupunem, că reprezentantul junimei liberale inteligente și culte e destul de onest spre a nu dice de cât ceea ce crede că în adevăr așa este.

Vorbind deci despre poziția țeranului în societatea noastră și în deosebi despre dreptul, cu care poate pretinde, ca interesele lui să fie cu deosebire ținute în seamă, d. E. Stătescu a diș, că el este acela, care a conservat ceea ce mai avem. Iată dar cuvântul, pentru care trebuie să îl iubim, pe țeran.

La aceste cuvinte ale d-lui E. Stătescu, d. M. Cogălniceanu de asemenea om politic, de și nu reprezentant al vre-unei junimi inteligente și culte, a răspuns, că fără îndoială țeranul este un om foarte cum se cade, dar că sânt în țara aceasta o mulțime de lucruri, pe care nu tocmai țeranii le-au făcut ori conservat.

la să vedem acum, cine are dreptate, d. E. Stătescu ori d. Cogălniceanu.

Pe cât scim noi, țara aceasta are un fel de istorie și pe cât ne pricepem la asemenea lucruri, din această istorie luăm elementele, pe care urmăm a ne întemeia viața morală și politică. Dela întemeierea țărilor românesce, până în ceasul, când d-nii C. A. Rosetti și I. Brătianu au vădut lumina zilei, s'au petrecut o mulțime de lucruri bune și frumoase, fără de concursul „reprezentanților opiniei.” Mircea cel Bătrân, Alexandru cel Bun, Stefan cel Mare, Radu dela Afumați, Mihai Viteazul, Dimitrie Cantemir, dimpreună cu alți domni și boeri, cari au muncit cu arma ori cu capul în curgerea a cinci veacuri, toți aceștia erau nise oameni foarte cum se cade, fără ca să fie țerani și fără ca să aibă pretenția de a reprezenta „poporul.” Avem în dosul nostru o istorie, din ale cărei fapte ați sufletele noastre își iau hrană întăritoare, și această istorie, bună rea, cum e, nu

au făcut-o țenarii, ci alții. Avem înaintea noastră comori bogate de produse ale gândirii omenesci, mănăstiri pline de podoabe și cărți scrise de mână omenească: și această moștenire nu ne-a rămas dela țenarii, ci dela alții. O viață de cinci veacuri, plină de învățăminte, viața din care a isvorit ceea de astăzi, s'a petrecut fără ca țenarii să fi luat parte la densa: cine a susținut această viață? al cui e meritul, că și astăzi mai este o țară românească pe fața pământului? prin a căror oameni statornici lupta s'a putut urma în curgerea atâtor veacuri? sunt țenarii aceia, cari au perit în lupte, au perit în surghiun, au perit sub barda calăului pentru că țineau la drepturile țerei, în care astăzi se resfață reprezentanții „opincei?”

La urma tuturor urmelor: ce au făcut țenarii în curgerea a cinci veacuri și ce au păstrat și din roadele vieții noastre de până astăzi?

Ei au muncit, atât e tot, și s'au conservat pe ei înșiși.

Atât cerem dela densii și numai atât putem cere și în viitor.

Noi ceștia, care nu suntem țenarii, noi suntem elementul, care face și conservă. În trecut Domnii și boierii au croit steagul, sub care au adunat tot ei pe țenarii, pentru ca iarăși tot ei să-i ducă la luptă pentru binele tuturor. Domnii și boierii au croit legi și obiceiuri, a zidit cetăți și monăstiri, au lucrat cu capul și cu inima, Domnii și boierii au plămădit istoria: de aci înainte noi, ceștia, care nu suntem țenarii, noi avem să le facem toate aceste. Dară, pentru ca noi se le putem face toate aceste, țenarii trebuie să muncească și să se conserve pe sine însuși.

Așa este, așa a fost de când e lumea și nici nu poate să fie altfel.

Peste Carpați trăesc de veacuri îndelungate mai multe milioane de Români, și acești Români nu au viață deosebită, nu au o istorie a lor, nu au rodit nimic de cât de atunci, de când s'a ivit între densii căți-va, care au încetat a mai fi țenarii.

Un popor este un copac, ce are trunchiu, are crengi, are frunze, are flori și are rod: țenarii e trunchiu, e creangă, e frunză, dar floarea nu suntem de cât noi și rodul nu îl produce de cât floarea. Fără de noi copacul poate să fie foarte verde, foarte frumos și foarte plăcut la înfățișare: el rămâne însă un copac sterp, care, la urma urmelor, nu e bun de cât de foc.

Și pentru aceea copacul ține atât de mult la florile și la rodul seu și atât de cu din adins le hrănesce din sudorile sale. Pentru omul, pe care îl cred de al lor, masele și dau că-mașa de pe trup și sângele inimei: cu prisos dă muncitorul din rodul muncii sale oamenilor sei și cu dragoste muncesce, când scie, că sunt vrednici aceia, cari se hrănesc din această muncă.

Poporul român e un copac, ale cărui crengi se întind preste mai multe țări, dar numai în țările românești au produs roade, fiind că în celelalte țări florile s'au scuturat de pe ramuri, iară aici ele au rămas lipite de izvorul din care au eșit. Cu toate aceste în ziua de astăzi vine un ministru și reprezentant al unei oarecare junimi inteligente și culte, și trece cu buretele preste vredniciile acestor flori ale vieții românești, ca și când ar voi să spuie *urbi et orbi*, că viața românească nu s'a început decât în ziua când liberalii au creat poporul român suveran.

Hunii fără îndoială erau și ei un popor, dar nu s'a ales de densii altă decât un nume: Atila. Și dacă Elenii, Egiptenii ori Românii nu ar fi produs ceea ce au produs prin floarea vieții-

lor lor, nici de densii nu s'ar fi ales mai mult. Iară despre Macedonia, dacă ea nu ar fi produs pe Alecsandru astăzi nu ar mai vorbi decât oamenii cu învățătură foarte temeinică. Într'un cuvânt, viața socială așa cum este, privită de sus în jos, nu are alt înțeles, decât ca mii și mii de oameni să trăiască muncind de pe o și pe alta pentru ca alți căți-va să și poată urma tigniți lucrarea în visteria gândirilor omenesci.

Tochmai însă fiind-că noi nu suntem de cât floarea copacului, când ne desceptăm des de dimineață, întâiul gând trebuie se ne fie acela, de a căuta să vedem, dacă trunchiul, crengile și frunzele sunt sănătoase. Din munca țenarii ne hrănim, mereu trebuie deci să purtăm grije, ca această muncă să fie spornică și ca rodul ei să fie binecuvântat. Cu cât copacul e mai sănătos, cu atât floarea e mai plină și rodul cu atât mai îmbelșugat; cu cât țenarii îi merge mai bine, cu atât mai înțignă ne putem urma noi lucrarea. Acestea e cuvântul, pentru care trebuie să-l iubim pe țenarii; îl iubim atât pentru-că el ne hrănesce, cât și pentru că noi îl povățuim; îl iubim pentru că el și noi suntem împreună un popor, pentru-că împreună ne dăm silință să intrămăm aceeași viață, îl iubim fiind-că dicem „noi” când vorbim despre toți împreună.

Și țenarii ne iubesc pre noi, dacă suntem adevărată floare, iară nu floare seacă. Sunt însă între noi oameni, cari nu sunt floare, ci mazăgă; păcatele acestor oameni-mazăgă trebuie se le ispășească și oamenii cum se cade. Aceștia sunt surcuri eșite din trunchiul îmbolnăvit, care slăbesc copacul și lipsesc floarea cea bună de hrana, fără de care nu se desvoaltă decât anevoe și nu și dă rodul deplin. Stirpiți această mazăgă, acoperiți urmele ei cu băligar, lăsați apoi copacul să se desvoalte după firea lui și veți vedea cum floarea va fi plină și cum rodul va fi frumos.

(Va urma.)

Bursa de Viena

din 7 Februarie n. 1879.

Metalicele 5%	61 60
Împrumutul naț. 5% (argint)	62 85
Împrumutul de stat din 1860	113 40
Acețiuni de bancă	786 —
Acețiuni de credit	215 —
London	116 75
Argint	100
Galbin	5 57
Napoleon d'aur (poli)	9 32½
Valuta nouă imperială germană	57 60

Economic.

Oradea-mare 3 Februarie n. Împrejurările meteorologice în cele 3 săptămâni din urmă au fost favorabile. Un ger continuu împreunat cu ninsori a făcut drumurile mai bune și a acoperit sămănăturile cu zăpadă destulă. Deși a intrat de vro 3 zile o vreme mai moale, totuși nădăjduim, că cădând de nou zăpadă mulțisoară timpul va avea o durată favorabilă. Negoțul bucatelor însă se află încă tot în stagnațiunea de mai înainte. Tergul cerealelor din săptămâna trecută deși a fost mai viciu și mai căutat, el totuși pătinesce de o frecvență mai animată din simpla pricină, că esportul stagnează de tot și consumul debea acopere lipsele dielnice. Tergul așa dară peste tot e de un caracter trăgător. Notăm următoarele prețuri:

Grâul s'a vândut după calitate cu câte fl. 6.50—7.70; secăra fl. 5—5.30; cucuruzul fl. 4.40—4.50; orzul cu fl. 5.20—5.50 cr. v. a. toate pro majă metrică.

Arad, 1 Februarie n. Grâul a fost binișor reprezentat, prețurile au fost tot cele din săptămânile trecute, pentru partii comandate însă mai mici. Notăm: Grâul de Bănat s'a vândut după calitate cu fl. 6.40—7.50; grâul de Arad 6.70—7.20; grâul de Tisa 7—8.40; Secăra nu s'a căutat și carea s'a vândut a fost plătită numai cu fl. 5.20

—5.30; asemenea slab s'a căutat și orzul care debea s'a putut cheltui în cantitate mică cu fl. 5.30 pro m. m; ovėsul încă a avut de tot puțină căutare și cantitatea mică, carea fu vândută s'a plătit numai cu fl. 5.10 cr. v. a. pro m. m. Pentru aceea însă a avut cucuruzul trecere bună și s'a vândut cu fl. 4.10—4.20 dară numai din pricină, că s'a aflat în tergo o cantitate foarte mică, carea n'a fost de ajuns. Spirtul a avut în săptămâna trecută un tergo mai viciu. Atât consumul, cât și speculațiunea au animat și înaintat negoțul lui și i-au urcat prețul la fl. 26.50—75 en gros cu vas cu tot, la 27—27.25 en detail fără vas și la fl. 29.50—75 cu vas cu tot pro 100 litre^o.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitațiuni: în 15 Feb. imob. contelui Adam Vas și soției sale în Tag (jud. cerc. Gherla); în 25 Febr. și 26 Martie imob. lui Anton și Teresia Iacob în Orăștie (trib. Deva); în 19 Martie și 19 Aprilie imob. lui Ioan Gazda în Alba-Iulia (trib.); în 25 Febr. și 28 Martie imob. rămasului după David Baloss și soți în Corna (Judecătoria cercuală Abrud); în 19 Febr. și 22 Martie imob. văduvei după Ioan Haidu și soți în Copsița (Judec. cerc. Mediaș); în 1 Martie și 2 Aprilie imob. Catarinei Szivu în Tohanul românesc; în 14 Febr. imob. rămasului după Ioan Temesvari în Brașov (trib.); în 28 Febr. și 8 Aprilie imob. lui Francisc Rapolti în Cal (trib. M. Váshhely); în 11 Febr. și 14 Martie imob. lui Ioan Kessler în Mediaș (jud. cerc. Mediaș); în 5 Martie și 5 Aprilie imob. dnei Ladislau Fehér și soți în Uileta (jud. cerc. Székelyhid); în 27 Febr. și 31 Martie imob. Casandrei Cojocariu în Galați; în 2 Martie și 2 Aprilie imob. lui George Cîrca în Cuculata (jud. cerc. Făgăraș); în 21 Febr. și 21 Martie imob. lui Simtion Bertan în Ponorol (jud. cerc. Abrud); în 15 Febr. imob. ereșilor după Martin Dück în Brașov (trib.); în 3 Mai și 3 Iunie imob. lui Ioan Ghirbovean și soți în Seușa (trib. Alba Iulia); în 6 Martie imob. Sarei Theiss și ale lui Ioan Binder în Feldioara (jud. Sighișoara); în 20 Martie imob. rămasului după Stefan Miske în Mocicașul unguresc (tribun. Cluj); în 13 Febr. imobil. lui Ioan George Späck în Șelimer; în 11 Febr. imob. Elisei Schnor în Sibiu; în 10 Febr. imob. lui Mihail Hoprich în Noul săsesc (trib. Sibiu).

Vîndarea sau esarindarea unei case.

Casa, strada morii Nr. 7. Sibiu, cu 10 încăperi, în cari 2 saloane mari, pivniță, pod, cămare de lemne, grădină mare umbroasă cu pomi nobili, fântână, ghețerie (plină), cuglărie, pavilion, toate în cea mai bună stare, intrarea din două strade, ea este potrivită pentru o restaurațiune, scoale, grădină de copii, cancelarii și întreprinderi mai mari, cu sau fără mobilă completă și elegant de restaurațiune, este de vîndare sau de esarindare sub condițiuni foarte favorabile. Cele mai de aproape se pot afla în casă însăși.

[7] 3—3

Însciințare.

Deschișându-se în 1 Martie n. a. c. în institutul reg. de moșit din Sibiu instrucțiune pentru moașe, candidatele de moșit de naționalitatea română și nemțască sunt provocate a se însinua până la termenul indicat la subscrisul spre a fi primite în curs.

Sibiu 31 Ianuarie 1879.

Dr. Lukacs Miculics,
profesor ord. de moșit.

[6] 2—4

De vîndut sînt

peste

2000 grindî de plute

din pădurea bisericei române gr. or. din comuna Toplița (Oláh-Toplicza), comitatul Murș-Turda, cari în parte mare sînt aduse lângă Murș.

Doritorii de a cumpăra aceste grindî de plute în parte seau toate, sînt poftiți a se adresa la d-nul administrator protopresbiter al gr. orient. Ioan Popescu în Deda, lângă Sas-Reghin, unde se pot vedea totodată și condițiunile de vîndare.

1—3

U. L. 103/1879.

Publicare de licitațiune.

În 28/16 Februarie a. c.

va avea loc în localitățile oficiului central al universității săsesci din Sibiu, Nr. casei 15, piața mare, dela 9 până la 12 oare înainte de amiazi și dela 3 până la 6 oare după amiazi, o licitațiune publică pentru esarindarea mai jos însemnaților munți de pășune și adevă:

Nr. curent	Poziția muntelui	Numirea	Estensiunea pășunii		Prețul esclam.
			Jugere	stânjini	
1	Tălmăciu	Fărcaș	712	—	509
2		Cornul Pleși	360	—	171
3		Necovanul mare și mic	1327	—	525
4		Conțul mare și mic	2245	—	500
5	Orlat	Stricatu	1750	—	301
6		Oltiavu	1425	—	563
7		Furnica	1546	—	110
8		Balu	929	1300	219
9	Jina	Balintul mare	1101	900	190
10		„ mic	650	1000	199
11		Serecinul mare	1253	100	378
12		„ de mijloc	1413	900	445
13	Jina	„ de lăture	1141	700	417
14		Goaza de sus	1419	600	261
15		„ jos	1387	800	205
16		Haneșul de sus	1676	1400	78
17	Jina	„ jos	1686	1400	110
18		Steaza de sus	389	1000	311
19		„ jos	600	—	60
20		Groapele de sus	794	600	63
21	Jina	„ jos	452	890	60

Fie-care reflectant are a depune înaintea licitațiunei o cautiune, ce corespunde unei sume de 10 procente din prețul esclamării, în bani gata la mâna comisiunei de licitare.

Aceasta cautiune se restituie acelor, cari după finirea licitațiunei n'au obținut un obiect de arîndă, iar acelor, cari au obținut un obiect de arîndă ea li se compută în suma arîndei, dacă a depus cautiunea arîndei prescristă în contract.

Condițiunile mai de aproape de esarindare se pot vedea la oficiul central al universității săsesci și înaintea zilei de licitațiune.

Sibiu, în 2 Februarie 1879.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Wächter m. p.,
comite.

[8] 2—3

Victor Popescu,

advocat în Brașov,

și are cancelaria — începînd din 1-a Februarie st. n. a. c. — în „Brîndărie” (Hinter den Fleischbänken) sub N. C. 316, în acelaș local, în care a fost mai demult cancelaria d-nului notar public Petru Nemeș.

Brașov în 28/16 Ianuarie 1879.

2—3